

РЕШЕНИЕ

№ 1144

гр. София, 24.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10334** по описа за **2020** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], район,Т.", [улица], п.к. 1463, управляващ и представляващ М. А. ЕЛ О., ЕГН [ЕГН] срещу РЕШЕНИЕ от 26.08.2020 година, постановено по НАХД № 2577 /2019 година на Софийски районен съд /СРС/, с което е изменено Наказателно постановление / НП/ №23 - 002751 от 25.01.2019 год. на директор на дирекция „Инспекция по труда“ С. област, с което на касатора за нарушение на чл. 61, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 3000 / три хиляди/ в частта за размера на санкцията, като същата е намалена на 1500 лв. /хиляда и петстотин/ лева на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на първоинстанционното решение. Искане се решението на СРС и процесното НП да бъдат отменени.

В съдебното заседание касаторът се представлява лично. Поддържа касационната жалба.

Ответникът Дирекция „Инспекция по труда“ С. област чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба. Претендира сторените по делото разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение по делото, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

По съществото и, съдът взе предвид следното:

В атакуваното решение първоинстанционният съд е обсъдил събраните доказателства и е приел за установено следната фактическа обстановка:

На 23.10.2018 г. около 15.00 ч. служители на ДИТ- СО извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект - автосервиз „О.“, находящ се в [населено място]. В хода на проверката било установено, че лицето Я. Х. полага на място труд като монтьор, като поправял двигател в автосервиза и бил с изцапани ръце и дрехи. След разговор със служители на ДИТ Х. собственооръчно попълнил декларация по образец, посочвайки, че работи за „О. Г.“ като монтьор с работно време от 10 до 6 часа. От справката на НАП за регистрирани трудови договори, е установено, че такъв между работника и жалбоподателя е сключен няколко дни след извършване на проверката.

Резултатите от проверката са обективирани в протокол, връчен на пълномощник на управителя на дружеството. За констатираното нарушение бил съставен акт, а въз основа на него издадено и процесното наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че са спазени императивните процесуални правила за издаване на АУАН и НП - относно тяхната форма и задължителни реквизити, както и че от събраните по делото доказателства безспорно е установено, че процесното дружество е осъществило от обективна страна административното нарушение по чл. 61,ал.1 от КТ. Първоинстанционният съд е приел, че наложеното наказание е завишено с оглед на неговото бързо отстраняване, а и това, че се касае за първо .Ето защо е изменил НП, като е намалил наложената санкция на 1500 лв.

Съгласно чл. 218, ал. 1 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл. 63, ал. 1, изр.1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения , касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Настоящата инстанция споделя направените от първоинстанционния съд правни изводи. Правилно същият е съобразил, че при издаване на акта за установяване на административно нарушение и процесното НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Разпоредбата на чл. 1, ал. 2 КТ изрично предвижда, че отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения.

В конкретния случай е безспорно, че жалбоподателят има качеството на работодател по смисъла на КТ. По делото от показанията на свидетеля Е. е установено, че Я. Х. е заварен на място в сервиз на [фирма] да извършва монтажни дейности по автомобил, бил е в работен костюм и с изцапани ръце. Последният, макар и невладеещ добре писмено български език, е попълнил на латиница декларация, в която е посочил, че работи в сервиза като монтьор, с установено работно време. Правилно съдът е приел за недоказано твърдението на жалбоподателя, че лицето Я. Х. не е бил работник, а клиент. В тази насока правилно е ценено като косвено доказателство в подкрепа на обвинителната теза, наред с показанията на проверяващата и обстоятелството, че от справка за сключени трудови договори е установено, че между Х. и [фирма] е съществувало трудово правоотношение, прекратено два месеца преди проверката, както и че пет дни след съставяне на АУАН отново между тях е сключен нов трудов договор.

Предвид изложеното, правилно съдът е счел, че дружеството-жалбоподател е следвало да изпълни вмененото му от трудовото законодателство задължение като работодател и да уреди правоотношенията си с Я.Х. като трудови, като сключи писмен трудов договор. Като не е сторил това, същият е допуснал нарушение по смисъла на чл. 61, ал. 1 КТ.

Съгласно чл. 414, ал. 3 от КТ „работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лева, а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лева, за всяко отделно нарушение". Така наложената санкция с оспореното НП – 3000 лв. е в посочените законови граници, а определеният от СРС размер – в минималния такъв. Съдът е изложил съображения, поради които е счел, че наложеното от наказващия орган наказание е необосновано завишено и следва да бъде намалено, които се споделят от настоящия съдебен състав.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспореното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Съдът намира за основателно направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г. и в сила към приключване на устните състезания), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението

за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв.

С оглед изхода на правния спор, в полза на ответника по касационната жалба следва да бъдат присъдени сторените разноски в размер на 100 лева- за настоящата инстанция и 50 лева – за предходната, равняващи се на юрисконсултско възнаграждение. За да определи възнаграждение в по-малък размер за производството пред районния съд, съдът съобрази горецитираната разпоредба, фактическата и правна сложност на делото, както и това, че НП е изменено, като размерът на наложената санкция е намален наполовина.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН , Административен съд София-град, XV- касационен състав

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ ОТ 26.08.2020 година,постановено по НАХД № 2577 /2019 година на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], район„Г.", [улица], п.к. 1463, управляващ и представляващ М. А. ЕЛ О., ЕГН [ЕГН] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ С. област сторените по делото разноски в размер на 150 / сто и петдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ :1.

2.